

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO SPRENDIMAS (septintoji kolegija)

2009 m. birželio 11 d.*

Byloje T-318/01

Omar Mohammed Othman, gyvenantis Londone (Jungtinė Karalystė), iš pradžių atstovaujamas baristerio J. Walsh ir solisitorių F. Lindsley bei S. Woodhouse, vėliau baristerio S. Cox ir solisitoriaus H. Miller,

ieškovas,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, iš pradžių atstovaujamą M. Vitsentzos ir M. Bishop, vėliau M. Bishop ir E. Finnegan,

ir

* Proceso kalba: anglų.

Europos Bendrijų Komisija, iš pradžių atstovaujamą A. van Solinge ir C. Brown, vėliau E. Paasivirta ir P. Aalto,

atsakoves,

palaikomas

Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės, iš pradžių atstovaujamos J. Collins, vėliau C. Gibbs, dar vėliau E. O'Neill ir galiausiai I. Rao, iš pradžių padedamų baristerės S. Moore, vėliau baristerio M. Hoskins,

įstojusios į bylą šalies,

iš pradžių dėl pateikto prašymo panaikinti, pirma, 2001 m. kovo 6 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 467/2001, uždraudžiantį tam tikrų prekių ir paslaugų eksportą į Afganistaną, sustiprinantį skrydžių uždraudimą ir pratęsiantį Afganistano Talibano lėšų ir kitų finansinių išteklių išaldymą ir panaikinantį Reglamentą (EB) Nr. 337/2000 (OL L 67, p. 1), bei, antra, 2001 m. spalio 19 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 2062/2001, trečią kartą keičiantį Reglamentą Nr. 467/2001 (OL L 277, p. 25), vėliau dėl prašymo panaikinti 2002 m. gegužės 27 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 881/2002, nustatantį tam tikras specialias ribojančias priemones, taikomas tam tikriems asmenims ir subjektams, susijusiems su Osama bin Ladenu, Al-Qaida tinklu ir Talibanu, ir panaikinantį Tarybos reglamentą (EB) Nr. 467/2001 (OL L 139, p. 9; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 18 sk., 1 t., p. 294), tiek, kiek šie aktai susiję su ieškovu,

EUROPOS BENDRIJŲ
PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (septintoji kolegija),

kuri sudaro pirmininkas N. J. Forwood (pranešėjas), teisėjai D. Šváby ir E. Moavero Milanesi,

posėdžio sekretorė K. Pocheć, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2009 m. sausio 21 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisinis pagrindas ir ginčo aplinkybės

¹ Šios bylos teisinis pagrindas yra nurodytas 2008 m. rugsėjo 3 d. Teisingumo Teismo sprendime *Kadi ir Al Barakaat International Foundation prieš Tarybą ir Komisiją* (C-402/05 P ir C-415/05 P, Rink. p. I-6351, toliau – Teisingumo Teismo sprendimas *Kadi*).

² Ginčo aplinkybės nuo 1999 m. spalio 15 d. iki 2001 m. kovo 8 d., apimančios, be kita ko, 2001 m. kovo 6 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 467/2001, uždraudžiančio tam tikrų

prekių ir paslaugų eksportą į Afganistaną, sustiprinančio skrydžių uždraudimą ir pratęsiančio Afganistano Talibano lėšų ir kitų finansinių išteklių išaldymą ir panaikinančio Reglamentą (EB) Nr. 337/2000 (OL L 67, p. 1), yra nurodytos Teisingumo Teismo sprendimo *Kadi* 13–30 punktuose.

- 3 2001 m. spalio 19 d. Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos (toliau – Saugumo Taryba) rezoliucija 1267 (1999) įkurtas Sankcijų komitetas 2001 m. kovo 8 d. paskelbė konsoliduoto organizacijų ir asmenų, kurių lėšos turi būti išaldomos pagal Saugumo Tarybos rezoliucijas 1267 (1999) ir 1333 (2000) (žr. pranešimą spaudai SC/7180), sąrašo papildymą, kuriame buvo nurodyta ir ieškovo, kaip asmens, susijusio su Osama bin Laden, pavardė.
- 4 2001 m. spalio 19 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2062/2001, trečią kartą iš dalies keičiančiu Reglamentą Nr. 467/2001 (OL L 277, p. 25), į šio reglamento I priedą, be kitų pavardžių, įtraukta ir ieškovo pavardė.
- 5 2002 m. sausio 16 d. Saugumo Taryba priėmė Rezoliuciją 1390 (2002), nustatančią priemones Osamos bin Laden, Al-Qaida organizacijos ir Talibano narių bei kitų su jais susijusių asmenų, grupių ar organizacijų atžvilgiu. Šios rezoliucijos 1 ir 2 punktuose iš esmės numatoma pratęsti Rezoliucijos 1267 (1999) 4 punkto b papunktyje ir Rezoliucijos 1333 (2000) 8 punkto c papunktyje nustatytas priemones, įskaitant lėšų išaldymą.
- 6 Nusprendusi, kad Bendrija turi imtis veiksmų šiai rezoliucijai įgyvendinti, 2002 m. gegužės 27 d. Taryba priėmė Bendrąją poziciją 2002/402/BUSP dėl ribojančių priemonių prieš Osamą bin Ladeną, Al-Qaida organizacijos ir Talibano narius bei su jais susijusius kitus asmenis, grupes ir organizacijas, panaikinančią Bendrąsias pozicijas 96/746/BUSP, 1999/727/BUSP, 2001/154/BUSP ir 2001/771/BUSP (OL L 139, p. 4; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 18 sk., 1 t., p. 292). Šios bendrosios pozicijos 3 straipsnyje, be kita ko, numatytas pagal Saugumo Tarybos rezoliucijas 1267 (1999)

ir 1333 (2000) Sankcijų komiteto parengtame sąrašė nurodytų asmenų, grupių ir organizacijų lėšų bei kito finansinio turto ar ekonominių išteklių įšaldymas.

- 7 2002 m. gegužės 27 d. Taryba, remdamasi EB 60, 301 ir 308 straipsniais, priėmė Reglamentą (EB) Nr. 881/2002, nustatantį tam tikras specialias ribojančias priemones, taikomas tam tikriems asmenims ir subjektams, susijusiems su Osama bin Ladenu, Al-Qaida tinklu ir Talibanu, ir panaikinantį Tarybos reglamentą (EB) Nr. 467/2001 (OL L 139, p. 9; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 18 sk., 1 t., p. 294).
- 8 Reglamento Nr. 881/2001 1 straipsnis „lėšas“ ir „lėšų įšaldymą“ iš esmės apibrėžia taip pat kaip Reglamento Nr. 467/2001 1 straipsnis. Be to, jis apibrėžia tai, kas vadinama „ekonominiais ištekliais“.
- 9 Reglamento Nr. 881/2002 I priede pateikiamas asmenų, grupių ir organizacijų, kurioms taikomas 2 straipsnyje minimas lėšų įšaldymas, sąrašas. Jame yra ir ieškovo pavardė.
- 10 2002 m. gruodžio 20 d. Saugumo Taryba priėmė Rezoliuciją 1452 (2002), kuria siekiama palengvinti išpareigojimų kovos su terorizmu srityje laikymąsi. Šios rezoliucijos 1 punkte numatytos tam tikros leidžiančios nukrypti nuostatos ir išimtys, taikomos pagal Rezoliucijas 1267 (1999), 1333 (2000) ir 1390 (2002) nustatytam lėšų ir ekonominių išteklių įšaldymui, kurias valstybės gali suteikti humanitariniais tikslais, pritarus Sankcijų komitetui.
- 11 2003 m. sausio 17 d. Saugumo Taryba priėmė Rezoliuciją 1455 (2003), kuria siekiama pagerinti Rezoliucijos 1267 (1999) 4 punkto b papunktyje, Rezoliucijos 1333 (2000) 8 punkto c papunktyje ir Rezoliucijos 1390 (2002) 1 ir 2 punktuose nustatytų priemonių įgyvendinimą. Remiantis Rezoliucijos 1455 (2003) 2 punktu, šios priemonės toliau bus tobulinamos po dvylikos mėnesių ar prareikus anksčiau.

- 12 Manydama, kad Saugumo Tarybos rezoliucijai 1452 (2002) įgyvendinti būtina imtis Bendrijos veiksmų, 2003 m. vasario 27 d. Taryba priėmė Bendrąją poziciją 2003/140/BUSP dėl Bendrąją poziciją 2002/402/BUSP nustatytų ribojančių priemonių taikymo išimčių (OL L 53, p. 62; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 18 sk., 2 t., p. 80). Šios bendrosios pozicijos 1 straipsnyje numatoma, kad įgyvendindama Bendrosios pozicijos 2002/402/BUSP 3 straipsnyje nurodytas priemonės Europos bendrija atsižvelgs į išimtis, kurias taikyti leidžia ši rezoliucija.
- 13 2003 m. kovo 27 d. Taryba priėmė Reglamentą (EB) Nr. 561/2003, iš dalies keičiantį, dėl lėšų ir kitų ekonominių išteklių išaldymui taikomų išimčių, Reglamentą Nr. 881/2002 (OL L 82, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 18 sk., 2 t., p. 91). Šio reglamento 4 konstatuojamojoje dalyje Taryba nurodo, kad, atsižvelgiant į Rezoliuciją 1452 (2002), reikia suderinti Bendrijos numatytas priemones.
- 14 2004 m. sausio 30 d. Saugumo Taryba priėmė Rezoliuciją 1526 (2004), kurioje numatoma, pirma, pagerinti Rezoliucijos 1267 (1999) 4 punkto b papunktyje, Rezoliucijos 1333 (2000) 8 punkto c papunktyje ir Rezoliucijos 1390 (2002) 1 ir 2 punktuose nustatytų priemonių įgyvendinimą ir, antra, sustiprinti Sankcijų komiteto įgaliojimus. Remiantis Rezoliucijos 1526 (2004) 3 punktu, šios priemonės bus vėl pagerintos po 18 mėnesių arba prireikus anksčiau.
- 15 2005 m. liepos 29 d. Saugumo Taryba priėmė Rezoliuciją 1617 (2005). Joje, be kita ko, numatoma palikti galioti Rezoliucijos 1267 (1999) 4 punkto b papunkčiu, Rezoliucijos 1333 (2000) 8 punkto c papunkčiu ir Rezoliucijos 1390 (2002) 1 ir 2 punktais nustatytas priemones. Remiantis Rezoliucijos 1617 (2005) 21 punktu, siekiant jas sustiprinti, šios priemonės bus vėl iš naujo išnagrinėtos po 17 mėnesių arba prireikus anksčiau.

- 16 2006 m. gruodžio 22 d. Saugumo Taryba priėmė Rezoliuciją 1735 (2006). Joje, be kita ko, numatoma palikti galioti Rezoliucijos 1267 (1999) 4 punkto b papunkčiu, Rezoliucijos 1333 (2000) 8 punkto c papunkčiu ir Rezoliucijos 1390 (2002) 1 ir 2 punktais nustatytas priemonės. Remiantis Rezoliucijos 1735 (2006) 33 punktu, siekiant jas sustiprinti, šios priemonės bus vėl iš naujo išnagrinėtos po 18 mėnesių arba prireikus anksčiau.
- 17 Sankcijų komitetui pakeitus asmenų ir organizacijų, kurių lėšos turi būti išaldomos pagal nagrinėjamas Saugumo Tarybos rezoliucijas, sąrašą, 2008 m. balandžio 24 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 374/2008, 94-ąją kartą iš dalies keičiančiu Tarybos reglamentą (EB) Nr. 881/2002 (OL L 113, p. 15), ieškovo pavardės įrašymas į Reglamento Nr. 881/2002 I priedą buvo atitinkamai pakeistas.
- 18 2008 m. birželio 30 d. Saugumo Taryba priėmė Rezoliuciją 1822 (2008). Joje, be kita ko, numatoma palikti galioti Rezoliucijos 1267 (1999) 4 punkto b papunkčiu, Rezoliucijos 1333 (2000) 8 punkto c papunkčiu ir Rezoliucijos 1390 (2002) 1 ir 2 punktais nustatytas priemonės. Remiantis Rezoliucijos 1822 (2008) 40 punktu, siekiant jas sustiprinti, šios priemonės bus vėl iš naujo išnagrinėtos po 18 mėnesių arba prireikus anksčiau.

Procesas ir šalių reikalavimai

- 19 2001 m. gruodžio 17 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu pareiškimu ieškovas Omar Mohammed Othman pagal EB 230 straipsnį pareiškė šį ieškinį Tarybai ir Komisijai, kuriuo jis Pirmosios instancijos teismo prašo panaikinti Reglamentus Nr. 467/2001 ir 2062/2001.

- 20 2002 m. kovo 15 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktuose atsiliepiamuose į ieškinį Taryba ir Komisija Pirmosios instancijos teismo prašė atmesti ieškinį ir priteisti iš ieškovo bylinėjimosi išlaidas.
- 21 2002 m. gegužės 1 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu dokumentu Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė pateikė prašymą leisti įstoti į bylą palaikyti Tarybos ir Komisijos reikalavimus.
- 22 2002 m. gegužės 27 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu dokumentu ieškovas padavė teisinės pagalbos prašymą.
- 23 Ieškovo prašymu ir neprieštaraujant kitoms šalims 2002 m. gegužės 31 d. Pirmosios instancijos teismo pirmosios kolegijos pirmininko nutartimi rašytinė proceso dalis buvo sustabdyta, kol bus priimtas sprendimas byloje T-306/01, *Yusuf ir Al Barakaat International Foundation prieš Tarybą ir Komisiją*.
- 24 Pakeitus Pirmosios instancijos kolegijų sudėtį, teisėjas pranešėjas buvo paskirtas į antrąją kolegiją, todėl ši byla paskirta tai kolegijai.
- 25 Rašytinė proceso dalis buvo pradėta 2005 m. rugsėjo 21 dieną.

- 26 2005 m. spalio 3 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijos laišku ieškovui pasiūlyta dublike pateikti savo pastabas dėl naujų faktinių ir teisinių aplinkybių, atsiradusių pateikus ieškinį ir galinčių turėti įtakos šio ginčo baigčiai. Konkrečiai kalbant, jam buvo pasiūlyta:
- pateikti pastabas dėl galimų Reglamento Nr. 467/2001 panaikinimo ir jo pakeitimo Reglamentu Nr. 881/2002 pasekmių bylos nagrinėjimui,
 - atsižvelgiant į du 2005 m. rugsėjo 21 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimus *Yusuf ir Al Barakaat International Foundation prieš Tarybą ir Komisiją* (T-306/01, Rink. p. II-3533, toliau – Pirmosios instancijos teismo sprendimas *Yusuf*) ir *Kadi prieš Tarybą ir Komisiją* (T-315/01, Rink. p. II-3649, toliau – Pirmosios instancijos teismo sprendimas *Kadi*), persvarstyti savo reikalavimus, ieškinio pagrindus ir argumentus.
- 27 Tame pačiame kanceliarijos laiške ieškovui buvo pasiūlyta pateikti aktualizuotą teisinės pagalbos prašymą.
- 28 2005 m. lapkričio 14 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktame dublike ieškovas pareiškė, kad jis keičia savo ieškinį ir prašo panaikinti Reglamentą Nr. 881/2002 (toliau – ginčijamas reglamentas) tiek, kiek jis yra su juo susijęs.
- 29 2003 m. gruodžio 2 d. Nutartimi Pirmosios instancijos teismo antrosios kolegijos pirmininkas patenkinio Jungtinės Karalystės prašymą leisti įstoti į bylą palaikyti Tarybos ir Komisijos reikalavimus. Įstojusi į bylą šalis per nustatytą terminą pateikė savo paaiškinimus.

30 2005 m. gruodžio 21 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktame triplike Taryba paliko tuos pačius reikalavimus, kurie buvo nurodyti atsiliepime į ieškinį.

31 2006 m. sausio 13 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktame triplike Komisija Pirmosios instancijos teismo prašė:

— atmesti ieškinį kaip nepriimtinaį tiek, kiek jis yra pareikštas jai,

— atmesti ieškinį kaip nepagrįstą,

— priteisti iš ieškovo bylinėjimosi išlaidas.

32 2006 m. kovo 1 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktame įstojimo į bylą paaiškinime Jungtinė Karalystė palaikė Tarybos ir Komisijos reikalavimus.

33 Taip pat 2006 m. kovo 1 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu laišku Jungtinė Karalystė paprašė, kad įstojimo į bylą paaiškinimo prieduose esanti informacija nebūtų prieinama visuomenei.

34 Rašytinė proceso dalis buvo baigta 2006 m. balandžio 3 dieną.

- 35 2006 m. balandžio 25 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu dokumentu ieškovas padavė aktualizuotą teisinės pagalbos prašymą.
- 36 Išklausęs teisėjo pranešėjo pranešimą, Pirmosios instancijos teismas (antroji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį.
- 37 Nors Pirmosios instancijos teismo antrosios kolegijos posėdis buvo numatytas 2006 m. spalio 17 d., 2006 m. rugsėjo 22 d. ieškovas padavė dar vieną prašymą sustabdyti bylos nagrinėjimą, kol bus priimtas Teisingumo Teismo sprendimas *Kadi*. Atsižvelgęs į tai, Pirmosios instancijos teismas (antroji kolegija) atšaukė sprendimą pradėti žodinę proceso dalį ir 2006 m. lapkričio 9 d. Pirmosios instancijos teismo antrosios kolegijos pirmininko nutartimi bylos nagrinėjimas buvo sustabdytas iki Teisingumo Teismo sprendimo *Kadi* priėmimo.
- 38 2006 m. spalio 27 d. Pirmosios instancijos teismo antrosios kolegijos pirmininko nutartimi ieškovui buvo leista pasinaudoti teisine pagalba.
- 39 Dar kartą pakeitus Pirmosios instancijos kolegijų sudėtį, teisėjas pranešėjas buvo paskirtas į septintąją kolegiją, todėl ši byla paskirta tai kolegijai.
- 40 Byla vėl pradėta nagrinėti 2008 m. rugsėjo 3 dieną.

41 2008 m. spalio 16 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijos laišku šalims buvo pasiūlyta:

- pareikšti savo nuomonę dėl Teisingumo Teismo sprendimo *Kadi* pasekmių bylos nagrinėjimui,
- pranešti Pirmosios instancijos teismui apie faktinius ir teisinius ieškovo situacijos pasikeitimus, kurie, jų nuomone, gali būti svarbūs nagrinėjant šią bylą.

42 2008 m. spalio 30 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktais laiškais Taryba ir Komisija bei 2008 m. spalio 31 d. laiškais ieškovas ir Jungtinė Karalystė įvykdė šį prašymą.

43 Išklausęs naują teisėjo pranešėjo pranešimą, Pirmosios instancijos teismas (septintoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį.

44 Per 2009 m. sausio 21 d. posėdį išklaustytos šalių kalbos ir atsakymai į Pirmosios instancijos teismo pateiktus klausimus.

45 Per posėdį ieškovas papildė savo reikalavimus ir paprašė, kad iš Tarybos būtų priteistos bylinėjimosi išlaidos.

Faktinės aplinkybės

- ⁴⁶ Ieškovas yra Jordanijos pilietis, nuo 1993 m. gyvenantis Jungtinėje Karalystėje, kur 1994 m. gavo laikiną politinį prieglobstį. Jo prašymas dėl nuolatinio prieglobsčio paduodant šį ieškinį vis dar buvo svarstomas. Jis yra vedęs ir turi penkis išlaikomus vaikus.
- ⁴⁷ 2001 m. vasario mėnesį ieškovas buvo areštuotas ir sulaikytas apklausai atliekant tyrimą pagal 1989 m. Terorizmo prevencijos (laikinosios nuostatos) įstatymą (Prevention of Terrorism (Temporary Provisions) Act 1989). Per kratą policija jo namuose rado ir paėmė didelį kiekį pinigų įvairia valiuta (svarais sterlingais, Vokietijos markėmis, Ispanijos pesetomis ir Jungtinių Valstijų doleriais), kurių vertė siekė apie 180 000 svarų sterlingų (GBP). Ieškovas nepaaiškino, kokia yra šio turto kilmė. Be to, įgyvendinant Sankcijų komiteto priimtas priemones, išaldytos dvi ieškovo banko sąskaitos, kuriose buvo apie 1 900 GBP.
- ⁴⁸ Iš bylos medžiagos taip pat matyti, kad 2001 m. gruodžio mėnesį bijodamas būti areštuotas ir sulaikytas neapibrėžtam laikui pagal 2001 m. Antiterorizmo, nusikaltimų ir saugumo įstatymą (Anti-Terrorism, Crime and Security Act 2001), kurį tuo metu turėjo priimti Jungtinės Karalystės Parlamentas, ieškovas pasislėpė. Policija jį areštavo ir jis buvo laikomas *Belmarsh* kalėjime (Jungtinė Karalystė) nuo 2002 m. spalio 23 d. iki 2005 m. kovo 13 d.; tada jis paleistas į laisvę su griežta priežiūra, Lordų Rūmams (House of Lords) nusprendus, kad Jungtinės Karalystės „sulaikymo be teismo sprendimo“ tvarka, kuri jam buvo taikoma, yra neteisėta. Vadovaujantis naujomis Jungtinės

Karalystės vyriausybės priimtomis antiterorizmo priemonėmis 2005 m. rugpjūčio 11 d. ieškovas vėl buvo areštuotas ir laikomas *Long Lartin* kalėjime (Jungtinė Karalystė). Dėl Jungtinės Karalystės vyriausybės sprendimo išduoti ieškovą Jordanijai ir iki išdavimo laikyti jį kalėjime, apie kurį ieškovui buvo pranešta 2005 m. rugpjūčio 11 d., buvo paduotas ieškinys, kurį atmetė Jungtinės Karalystės kompetentingi teismai. Tačiau Jungtinės Karalystės vyriausybė sutiko nevykdyti šio sprendimo, kol Europos žmogaus teisių teismas išnagrinės ieškovo ieškinį. Paskui, 2008 m. birželio 17 d., ieškovas buvo lygtinai paleistas į laisvę. 2008 m. gruodžio 2 d. šį lygtinį paleidimą į laisvę atšaukė Speciali imigracijos skundų komisija (*Special Immigration Appeals Commission*). Nuo to laiko ieškovas yra sulaikytas.

Dėl teisės

Dėl ginčijamo reglamento priėmimo procesinių pasekmių

Šalių argumentai

⁴⁹ Dublike ieškovas tvirtina, kad jis turi teisę pakeisti savo reikalavimus ir prašyti panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek jis su juo susijęs. Šiuo atžvilgiu jis remiasi Teisingumo Teismo sprendimo *Kadi* 55 punktu.

50 Triplike Taryba ir Komisija sutinka, kad, remiantis Pirmosios instancijos teismo sprendimais *Yusuf* ir *Kadi*, ieškovui turi būti leisti savo ieškinį performuluoti ir prašyti panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek jis su juo susijęs.

51 Komisija priduria, kad, atsiradus tokiai naujai įstatymų leidybos situacijai, ieškinys nepriimtinas tiek, kiek jis yra pareikštas jai. Vis dėlto ji prašo, kad proceso ekonomijos ir gero teisingumo administravimo sumetimais būtų atsižvelgta į jos reikalavimus, gynybos pagrindus ir argumentus, kad nereikėtų iš naujo formaliai priimti jos į procesą kaip įstojančios į bylą šalies.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

52 Pagrindinės bylos šalys pripažįsta, jog ieškovas turi teisę savo reikalavimus ir ieškinio pagrindus pritaikyti taip, kad galėtų reikalauti panaikinti ginčijamą reglamentą, kuris panaikina ir pakeičia Reglamentą Nr. 467/2001, iš dalies pakeistą Reglamentu Nr. 2062/2001. Dublike ieškovas iš tikrųjų nurodė pritaikantis šiam tikslui savo pradinius reikalavimus ir pagrindus.

53 Šiuo klausimu reikia priminti, kad jeigu vykstant procesui sprendimas pakeičiamas kitu sprendimu, kurio dalykas tas pats, jis turėtų būti laikomas nauju faktu, leidžiančiu ieškovui pritaikyti savo reikalavimus ir ieškinio pagrindus. Iš tiesų, jeigu iš ieškovo būtų reikalaujama pareikšti naują ieškinį, būtų pažeistas geras teisingumo vykdymas ir proceso ekonomijos principas. Be to, būtų neteisinga, jeigu atitinkama institucija, susidūrusi su sprendimu, dėl kurio pareikštas ieškinys Bendrijos teisme, kritika, galėtų papildyti ar pakeisti jį kitu ir pasinaudoti šiuo papildymu ar pakeitimu procese taip, kad kitai šaliai būtų užkirstas kelias išplėsti savo pradinius reikalavimus ir ieškinio

pagrindus paskesniai sprendimui arba dėl jo pateikti papildomus reikalavimus ar ieškinio pagrindus (1982 m. kovo 3 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Alpha Steel prieš Komisiją*, 14/81, Rink. p. 749, 8 punktas; 1987 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo *Fabrique de fer de Charleroi ir Dillinger Hüttenwerke prieš Komisiją*, 351/85 ir 360/85, Rink. p. 3639, 11 punktas ir 1988 m. liepos 14 d. Sprendimo *Stahlwerke Peine-Salzgitter prieš Komisiją*, 103/85, Rink. p. 4131, 11 ir 12 punktai; 2000 m. vasario 3 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *CCRE prieš Komisiją*, T-46/98 ir T-151/98, Rink. p. II-167, 33 punktas).

54 Ši teismų praktika taikytina ir tuo atveju, jeigu tam tikras reglamentas, kuris tiesiogiai ir konkrečiai susijęs su asmeniu, vykstant procesui pakeičiamas reglamentu, kurio dalykas yra toks pats.

55 Kadangi ši situacija visais atžvilgiais atitinka nagrinėjamą atvejį, reikia patenkinti ieškovo prašymą pripažinti, kad jo ieškiniu siekiama panaikinti ginčijamą reglamentą tiek, kiek jis susijęs su juo, ir atsižvelgiant į šį naują faktą leisti šalims formuluoti savo reikalavimus, ieškinio pagrindus ir argumentus.

56 Šiomis aplinkybėmis reikia pripažinti, kad ieškovo pradinis prašymas iš dalies panaikinti Reglamentą Nr. 467/2001, panaikinus šį reglamentą ginčijamą reglamentu, neteko savo dalyko. Todėl nėra reikalo nuspręsti dėl šio prašymo nei dėl prašymo iš dalies panaikinti Reglamentą Nr. 2062/2001, nes jo dalykas taip pat išnyko.

57 Iš to, kas pasakyta, išplaukia, kad nėra reikalo nuspręsti dėl ieškinio tiek, kiek jis yra pareikštas Komisijai. Šios bylos aplinkybėmis tinkamo teisingumo vykdymo ir proceso ekonomijos principai, kuriais remiamasi šio sprendimo 53 punkte minėtoje teismų praktikoje, taip pat pateisina atsižvelgimą į performuluotus Komisijos reikalavimus, gynybos pagrindus ir argumentus, kaip pažymėta 55 punkte, tačiau nėra būtina iš naujo formaliai leisti šiai institucijai įstoti į bylą Tarybos pusėje, remiantis Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 115 straipsnio 1 dalimi ir 116 straipsnio 6 dalimi.

58 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, reikia pripažinti, kad šis ieškinys pareikštas tik Tarybai, palaikomai Komisijos ir Jungtinės Karalystės, ir kad vienintelis ieškinio dalykas yra prašymas panaikinti ginčijamą reglamentą, kiek jis susijęs su ieškovu.

Dėl esmės

Šalių argumentai

59 Grįsdamas savo prašymą panaikinti Reglamentus Nr. 467/2001 ir 2062/2001 ieškovas savo ieškinyje nurodė iš esmės tris pagrindus, susijusius, pirma, su EB 60 ir 301 straipsnių pažeidimu bei įgaliojimų viršijimu, antra, jam, be kita ko, Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių konvencijos (EŽTK) 3 ir 8 straipsniais garantuojamų pagrindinių teisių pažeidimu bei bendrųjų proporcingumo ir subsidiarumo principų pažeidimu ir, trečia, pareigos motyvuoti pažeidimu.

- 60 Tačiau 2008 m. spalio 31 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktose pastabose ieškovas pareiškė, kad atsižvelgdamas į Teisingumo Teismo sprendimą *Kadi* jis atsisako pirmojo ir trečiojo ieškinio pagrindų.
- 61 Taryba ir Komisija savo atsiliepimuose į ieškinį ir Jungtinė Karalystė įstojimo į bylą paaiškinime ginčijo antrąjį ieškovo panaikinimo pagrindą, remdamosi iš esmės tokiais pačiais argumentais, kuriuos jos pateikė atsakydamos į ieškovų bylose, kuriose priimti Pirmosios instancijos teismo sprendimai *Yusuf, Kadi*, 2006 m. liepos 12 d. sprendimai *Ayadi prieš Tarybą* (T-253/02, Rink. p. II-2139) ir *Hassan prieš Tarybą ir Komisiją* (T-49/04, nepaskelbta Rinkinyje), pateiktus panaikinimo pagrindus.
- 62 Dublike ieškovas pateikė naujų argumentų dėl ieškinio pagrindo, susijusio su jo pagrindinių teisių pažeidimu.
- 63 Kaip žinoma, ginčijamo reglamento 2a straipsnis, kuriuo jį papildė Reglamentas Nr. 561/2003, nuo šiol leidžia suinteresuotiesiems asmenims disponuoti lėšomis ir ekonominiais ištekliais, kurie yra reikalingi jiems išgyventi ir padengti esmines išlaidas. Tačiau ieškovas teigė, kad šios nuostatos formuluotė yra labai ribojanti ir daro didelę žalą suinteresuotųjų asmenų orumui.
- 64 Pirma, ši nuostata iš ieškovo atima galimybę turėti lėšų ir normaliai naudotis civilizuoto gyvenimo aspektais.

- 65 Antra, ši nuostata neleidžia ieškovui užsiimti jokia veikla, profesija ar dirbti bet kokią atlyginamą darbą.
- 66 Trečia, kitaip nei Rezoliucija 1333 (2000), kurią įgyvendino Reglamentas Nr. 467/2001, Rezoliucija 1390 (2002), kurią įgyvendina ginčijamas reglamentas, nėra ribojama laiko atžvilgiu. Todėl šis reglamentas įteisina nuolatinį ieškovo pašalinimą iš beveik visų socialinio gyvenimo aspektų.
- 67 Galiausiai, ketvirta, ieškovas negali pasinaudoti jokia teismine teisių gynimo priemone jam taikomų ribojančių priemonių atžvilgiu. Sprendimas jį įtraukti į prie ginčijamo reglamento pridėdamą sąrašą yra akivaizdžiai politinis Saugumo Tarybos sprendimas, priimtas neteismine tvarka, visiškai neatsižvelgiant į įrodinėjimo ir teisingumo normas. Nėra jokių, net ir kvaziteisminių, teisinių priemonių, kurių būtų galima imtis Saugumo Tarybos sprendimų atžvilgiu.
- 68 Taryba ir Komisija triplikuose ir Jungtinė Karalystė įstojimo į bylą paaiškinime, remdamosi, be kita ko, Pirmosios instancijos teismas sprendimais *Yusuf* ir *Kadi*, ginčijo šiuos naujus argumentus.
- 69 2008 m. spalio 31 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktose pastabose ieškovas teigė, kad jis yra tokioje pačioje padėtyje kaip ir ieškovai bylose, kuriose priimtas Teisingumo Teismo sprendimas *Kadi*. Nė vienas iš jų niekada negavo iš Tarybos jokios informacijos apie surinktus įkalčius, pateisinančius ginčijamame reglamente numatytų ribojančių priemonių priėmimą.
- 70 Kaip teigia ieškovas, atsižvelgdamas į Teisingumo Teismo sprendimą *Kadi* (336, 348, 349 ir 370 punktus), Pirmosios instancijos teismas turi pripažinti, kad ginčijamas

reglamentas pažeidžia jo teisę į gynybą, teisę pareikšti veiksmingą ieškinį teisme ir teisę į nuosavybę, ir panaikinti šį aktą, kiek jis yra su juo susijęs.

- 71 2008 m. spalio 30 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktose pastabose Taryba pripažino, kad priėmus Teisingumo Teismo sprendimą *Kadi*, prieš priimant naują ieškovui skirtą sprendimą dėl lėšų iššaldymo, reikia jam pateikti motyvus, suteikti galimybę pareikšti dėl jų pastabas ir į jas atsižvelgti.
- 72 Norint gauti informacijos, reikalingos motyvams išdėstyti, buvo imtasi būtinų veiksmų, tačiau Taryba negalėjo pasakyti, kada apie juos bus galima pranešti ieškovui. Taryba įsipareigojo veikti kuo greičiau, kad būtų paisoma ieškovo teisės į gynybą, ir informuoti Pirmosios instancijos teismą apie veiksmų eigą.
- 73 2008 m. spalio 30 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktose pastabose Komisija taip pat pripažino, kad ieškovo padėtis yra tokia pati kaip ir ieškovų bylose, kuriose priimtas Teisingumo Teismo sprendimas *Kadi*, nes jo lėšos buvo iššaldytos iš pradžių pagal Reglamentą Nr. 467/2001, paskui pagal Reglamentą Nr. 881/2002, nepranešant jam šios priemonės motyvų. Todėl pranešus jam motyvus ir suteikus galimybę pareikšti pastabas jo situaciją reikia iš naujo nagrinėti pagal pastarąjį reglamentą. Komisijos teigimu, buvo imtasi veiksmų ir kreiptasi į Sankcijų komitetą, tačiau tai gali užtrukti keletą savaičių.
- 74 Vis dėlto Komisija atkreipė Pirmosios instancijos teismo dėmesį į tai, kad, kitaip nei buvo bylose, kuriose priimtas Teisingumo Teismo sprendimas *Kadi*, ieškovas antruoju

ieškinio pagrindu ginčija ne tai, kad jis buvo įtrauktas į ginčijamą sąrašą, bet tai, kad įtraukimo pasekmės daro įtaką jo pragyvenimo lėšoms ir ypač socialinio draudimo pašalpų mokėjimui – jis buvo nutrauktas.

75 2008 m. spalio 31 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktose pastabose Jungtinė Karalystė pritarė Tarybos atsakant į Pirmosios instancijos teismo pasiūlymą pastaboms.

76 Per posėdį Taryba ir Komisija, atsižvelgdamos į Teisingumo Teismo sprendimą *Kadi*, pripažino, kad ginčijamas sprendimas buvo priimtas per procedūrą, kurioje nepaisyta ieškovo teisės į gynybą.

77 Be to, abi institucijos pažymėjo, kad veiksmai, kurių buvo imtasi, be kita ko, kreipiantis į Sankcijų komitetą siekiant, kad Bendrijos lėšų išaldymo procedūros atitiktų Teisingumo Teismo sprendime *Kadi* suformuluotus principus, ieškovo atžvilgiu dar nedavė rezultatų.

78 Todėl Taryba ir įstojusios į bylą šalys Pirmosios instancijos teismo paprašė nusprendus panaikinti ginčijamą reglamentą, kiek jis susijęs su ieškovu, kurį laiką palikti galioti jo pasekmes, kaip pagal EB 231 straipsnį padarė Teisingumo Teismas savo sprendime *Kadi*.

79 Šiuo atžvilgiu, remdamasi šio sprendimo 373 straipsniu, Jungtinė Karalystė tvirtina, kad iš karto įsigaliojęs panaikinimas galėtų padaryti rimtą ir nepataisomą žalą ribojančių priemonių, kurios nustatytos šiuo reglamentu ir turi būti įgyvendinamos Bendrijos,

veiksmingumui, nes iki jo galimo pakeitimo nauju reglamentu ieškovas galėtų imtis priemonių, siekdamas išvengti, kad lėšų įšaldymo priemonės jam dar galėtų būti taikomos.

80 Be to, tuo atveju, jei būsimas sprendimo panaikinimas būtų paremtas tais pačiais, iš esmės procesinio pobūdžio argumentais, kuriais yra grindžiamas Teisingumo Teismo sprendimas *Kadi*, Jungtinė Karalystė priminė, jog pastarojo sprendimo 374 punkte Teisingumo Teismas pažymėjo, kad visiškai įmanoma, jog, nepaisant visko, tokių priemonių taikymas suinteresuotųjų asmenų atžvilgiu iš esmės gali pasirodyti pateisinamas. Taip būtent yra šiuo atveju ir tai patvirtina keletas ieškovo atžvilgiu terorizmo srityje kompetentingų teismų priimtų sprendimų.

81 Ieškovas nesutiko su tokiu Tarybos ir įstojusių į bylą šalių prašymu.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

82 Akivaizdu, kad tiek iš procedūros, per kurią buvo priimtas ginčijamas reglamentas, tiek iš šiamo reglamente numatytų ribojančių priemonių kylančio naudojimosi nuosavybes teise ribojimo apimties, pasekmių ir galimo pateisinimo atžvilgiu ieškovo situacija faktiškai ir teisiškai visais aspektais yra panaši į ieškovų situaciją bylose, kuriose priimtas Teisingumo Teismo sprendimas *Kadi*.

83 Kalbant visų pirma apie procedūrą, kurioje buvo priimtas ginčijamas sprendimas, reikia pažymėti, kad Taryba niekada neinformavo ieškovo apie surinktus įkalčius, kurie būtų

pateisinę pradinį jo pavardės įtraukimą į šio reglamento I priedą ir to nulemtą jame numatytų ribojančių priemonių taikymą.

84 Iš tikrųjų niekas neginčija, kad ieškovui šiuo atžvilgiu nebuvo pateikta jokios informacijos nei Reglamente Nr. 467/2001, pakeistame Reglamentu Nr. 2062/2001, kuriame jo pavardė pirmą kartą nurodyta asmenų, įstaigų ir organizacijų, kurioms taikomas lėšų išaldymas, sąrašė, nei ginčijamame reglamente ar kada nors vėliau.

85 Kadangi Taryba ieškovui nepranešė apie surinktus įkalčius, kuriais grindžiamos jam taikytos ribojančios priemonės, ir nesuteikė jam galimybės su jais susipažinti per protingą terminą pritaikius šias priemones, ieškovas realiai negalėjo pareikšti savo nuomonės šiuo klausimu. Dėl to buvo pažeista ieškovo teisė į gynybą, pirmiausia teisė būti išklausytam (šiuo klausimu žr. Teisingumo Teismo sprendimo *Kadi* 348 punktą).

86 Be to, nepranešus apie surinktus įkalčius ir, atsižvelgiant į Teisingumo Teismo sprendimo *Kadi* 336 ir 337 punktuose nurodytus ryšius tarp teisės į gynybą ir teisės į veiksmingą teisminę gynybą, ieškovas negalėjo tinkamomis sąlygomis ginti savo teisių Bendrijos teisme, todėl taip pat reikia pripažinti, kad buvo pažeista ši teisė į veiksmingą teisminę gynybą (šiuo klausimu žr. Teisingumo Teismo sprendimo *Kadi* 349 punktą).

87 Galiausiai reikia konstatuoti, kad šis pažeidimas nebuvo ištaisytas šiame procese, nes Taryba nepateikė jokios informacijos šiuo klausimu (žr. Teisingumo Teismo sprendimo *Kadi* 350 punktą).

- 88 Taigi Pirmosios instancijos teismas gali tik konstatuoti, kad jis negali patikrinti ginčijamo reglamento teisėtumo tiek, kiek jis susijęs su ieškovu, ir todėl taip pat dėl šios priežasties darytina išvada, kad šiuo atveju buvo pažeista ir ieškovo pagrindinė teisė į veiksmingą teisminę gynybą (šiuo klausimu žr. Teisingumo Teismo sprendimo *Kadi* 351 punktą).
- 89 Todėl reikia nuspręsti, kad ginčijamas reglamentas tiek, kiek jis susijęs su ieškovu, buvo priimtas nepateikiant jokios garantijos dėl surinktų įkalčių ar jo išklausymo šiuo atžvilgiu, ir padaryti išvadą, kad šis reglamentas buvo priimtas taikant procedūrą, per kurią nepaisyta jo teisės į gynybą, o dėl to pažeistas ir veiksmingos teisminės gynybos principas (šiuo klausimu žr. Teisingumo Teismo sprendimo *Kadi* 352 punktą).
- 90 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad pagrindai, kuriuos ieškovas nurodo dublike (žr. šio sprendimo 67 punktą) ir 2008 m. spalio 31 d. kanceliarijai pateiktose pastabose grįsdamas savo reikalavimus panaikinti ginčijamą reglamentą, susiję su jo teisės į gynybą ir ypač teisės būti išklausytam ir veiksmingos teisminės gynybos principo pažeidimu, yra pagrįsti (šiuo klausimu žr. Teisingumo Teismo sprendimo *Kadi* 353 punktą).
- 91 Antra, kalbant apie iš šiame reglamente numatytų ribojančių priemonių kylančio naudojimosi nuosavybes teise ribojimo apimties, pasekmių ir galimo pateisinimo reikia pridurti, kad šis reglamentas tiek, kiek jis susijęs su ieškovu, buvo priimtas jam nepateikus jokios garantijos, suteikiančios galimybę išdėstyti savo poziciją kompetentingoms institucijoms, nors jo teisių į nuosavybę apribojimas laikytinas reikšmingu, atsižvelgiant į jam taikytų ribojančių priemonių bendrą apimtį ir realią trukmę (šiuo klausimu žr. Teisingumo Teismo sprendimo *Kadi* 369 punktą).

- 92 Todėl darytina išvada, kad nagrinėjamomis aplinkybėmis ginčijamame reglamente numatytų ribojančių priemonių taikymas ieškovo atžvilgiu dėl jo įtraukimo į ginčijamo reglamento I priede esantį sąrašą yra nepateisinamas jo teisės į nuosavybę pažeidimas (šiuo klausimu žr. Teisingumo Teismo sprendimo *Kadi* 370 punktą).
- 93 Tad kadangi kai kurie ieškovo dublike nurodyti argumentai (žr. šio sprendimo 63–66 punktus), kuriais jis grindžia savo reikalavimus panaikinti ginčijamą reglamentą, gali būti laikomi susijusiais su pagrindinės teisės į nuosavybę pažeidimu, jie yra taip pat pagrįsti (šiuo klausimu žr. Teisingumo Teismo sprendimo *Kadi* 371 punktą).
- 94 Iš to, kas pasakyta, darytina išvada, kad ginčijamas reglamentas, kiek jis susijęs su ieškovu, turi būti panaikintas.
- 95 Šios bylos aplinkybėmis nereikia tenkinti per posėdį Tarybos ir įstojusių į bylą šalių pateikto prašymo pagal EB 231 straipsnį kurį laiką palikti galioti ginčijamo reglamento pasekmes.
- 96 Iš tikrųjų laikas, praėjęs nuo Teisingumo Teismo sprendimo *Kadi* paskelbimo – 2008 m. rugsėjo 3 d., – yra daug ilgesnis nei maksimalus trijų mėnesių laikotarpis nuo šio sprendimo paskelbimo, kuris laikytinas protingu, kad Taryba galėtų ištaisyti šioje byloje nustatytus pažeidimus, atsižvelgdama į didelį aptariamų ribojančių priemonių poveikį suinteresuotųjų asmenų teisėms ir laisvėms.

97 Nors šis laikotarpis buvo nustatytas remiantis tik dviejų asmenų – Y. A. *Kadi* ir *Al Barakaat International Foundation* – situacija byloje, kuriose priimtas Teisingumo Teismo sprendimas *Kadi*, Taryba negalėjo nepastebėti to, kad ieškovo atveju, kuris visais aspektais yra panašus (žr. šio sprendimo 82 punktą), jai reikėjo imtis tokių pačių veiksmų. Be to, šios bylos šalimis esančios institucijos teigė, kad jos ėmėsi veiksmų – iš karto po Teisingumo Teismo sprendimo *Kadi* priėmimo kreipėsi į Sankcijų komitetą siekdamas, kad Bendrijos lėšų išaldymo procedūros atitiktų tame sprendime suformuluotus principus (žr. šio sprendimo 72 ir 73 punktus).

98 Be to, pagal Teisingumo Teismo statuto 60 straipsnio antrą pastraipą, kurios taikymo šioje byloje neginčijo nė viena paklausta apie tai per posėdį šalis, ir nukrypstant nuo EB sutarties 244 straipsnio, Pirmosios instancijos teismo sprendimai, skelbiantys reglamentą negaliojančiu, įsigalioja tik pasibaigus šio statuto 56 straipsnio pirmoje pastraipoje nurodytam laikotarpiui arba, jeigu per tą laikotarpį paduodamas apeliacinis skundas, nuo apeliacinio skundo atmetimo dienos. Nepaisant laiko, praėjusio nuo Teisingumo Teismo sprendimo *Kadi* priėmimo, Taryba bet kuriuo atveju nuo pranešimo apie šį sprendimą turi bent du mėnesius bei dešimt dienų, pridedamų už nuotolį, nustatytiems pažeidimams ištaisyti ir prireikus priimti naują ribojančią priemonę ieškovo atveju. Beje, dėl šios aplinkybės ši byla skiriasi nuo bylos, kurioje buvo priimtas Teisingumo Teismo sprendimas *Kadi*, pagal EB 244 straipsnį įsigaliojęs *ipso jure*.

99 Tokiomis aplinkybėmis, atsižvelgiant į didelį aptariamų ribojančių priemonių poveikį ieškovo teisėms ir laisvėms, rimtos ir nepataisomos žalos ribojančių priemonių, kurios nustatytos šiuo reglamentu ir turi būti įgyvendinamos Bendrijos, veiksmingumui atsiradimo galimybė, apie kurią kalba Teisingumo Teismas sprendime *Kadi* (373 punktas), šiuo atveju neatrodo labai tikėtina, kad būtų galima pateisinti šio reglamento pasekmių galiojimo išlaikymą pasibaigus Teisingumo Teismo statuto 60 straipsnyje numatytam terminui.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 100 Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Pagal 87 straipsnio 4 dalies pirmą pastraipą į bylą valstybės narės ir institucijos turi pačios padengti savo bylinėjimosi išlaidas. Pagal 87 straipsnio 6 dalį, jeigu byloje sprendimas nėra priimamas, Pirmosios instancijos teismas išlaidų klausimą sprendžia savo nuožiūra.
- 101 Šiuo atveju Taryba pralaimėjo bylą, nes reikia panaikinti Reglamentą Nr. 881/2002, kiek jis susijęs su ieškovu, pagal jo reikalavimus, tačiau nebėra reikalo priimti sprendimo dėl pradinio prašymo panaikinti Reglamentą Nr. 467/2001 su pakeitimais, padarytais Reglamentu Nr. 2062/2001, ypač kiek jis pareikštas Komisijai.
- 102 Savo rašytiniuose dokumentuose, pateiktuose Pirmosios instancijos teismui, ieškovas neprašė priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidų. Tačiau per posėdį jis nurodė, kad prašo priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.
- 103 Šiuo atžvilgiu iš nusistovėjusios teismų praktikos matyti, jog tai, kad laimėjusi bylą šalis pateikė šį prašymą tik per posėdį, neprieštarauja tam, kad jos prašymas būtų patenkintas (žr. 2008 m. gruodžio 16 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Budějovický Budvar prieš VRDT – Anheuser-Busch (BUD)*, T-225/06, T-255/06, T-257/06 ir T-309/06, Rink. p. II-3555, 206 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

104 Tokiomis aplinkybėmis, atsižvelgiant į tai, kad buvo pakeistas bylos dalykas ir Komisijos procesinis statusas (žr. šio sprendimo 56–58 punktus), ankstesniuose punktuose nurodytos nuostatos bus tinkamai taikomos, jei bus nuspręsta, kad Taryba, be savo bylinėjimosi išlaidų, turi padengti ieškovo bylinėjimosi išlaidas, o Jungtinė Karalystė ir Komisija – savo bylinėjimosi išlaidas.

105 Pagal Procedūros reglamento 97 straipsnio 3 dalį, kadangi ieškovui buvo suteikta teisinė pagalba ir Pirmosios instancijos teismas Tarybai nurodė padengti ieškovo bylinėjimosi išlaidas, Taryba turi atlyginti Pirmosios instancijos teismo kasai sumas, išmokėtas avansu teisinei pagalbai suteikti.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (septintoji kolegija)

nusprendžia:

1. **Nebėra reikalo priimti sprendimo dėl prašymų panaikinti 2001 m. kovo 6 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 467/2001, uždraudžiantį tam tikrų prekių ir paslaugų eksportą į Afganistaną, sustiprinantį skrydžių uždraudimą ir pratęsiantį Afganistano Talibano lėšų ir kitų finansinių išteklių išaldymą ir panaikinantį Reglamentą (EB) Nr. 337/2000, ir 2001 m. spalio 19 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 2062/2001, trečią kartą keičiantį Reglamentą Nr. 467/2001.**

2. **Panaikinti 2002 m. gegužės 27 d. Tarybos Reglamentą (EB) Nr. 881/2002, nustatantį tam tikras specialias ribojančias priemones, taikomas tam tikriems asmenims ir subjektams, susijusiems su Osama bin Ladenu, Al-Qaida tinklu ir Talibanu, ir panaikinantį Tarybos reglamentą (EB) Nr. 467/2001 tiek, kiek jis yra susijęs su Omar Mohammed Othman.**
3. **Priteisti iš Europos Sąjungos Tarybos, be savo bylinėjimosi išlaidų, padengti Omar Mohammed Othman bylinėjimosi išlaidas ir Pirmosios instancijos teismo kasos avansu išmokėtas sumas teisinei pagalbai suteikti.**
4. **Europos Bendrijų Komisija ir Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Forwood

Šváby

Moavero Milanesi

Paskelbta 2009 m. birželio 11 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.